

Криеница

ъсно една вечеръ вървѣше самичка по
птя малката Иванка. Наоколо ѝ нѣ-
маше никого. Стъмни се и момичето взе да се
озърта страхливо. Вървѣше то и пощепваше тихо:
— Колко е мъчно!.. Колко е страшно са-
мичка!...